

ὅσον καὶ ἂν τὴν θωρακίῳ ἢ ἐπιστημονικῇ ἐπιβολῇ, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἑνα καθω-  
ρισμένον, Δούκουλλον—θὰ τὸν εἶπω—τῆς ποιητικῆς μεγαλοφυΐας. Ὁ Γκαῖτε  
μὲ τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ καθολικοῦ πνεύματός του ἔγραφε πρὸ 136 χρόνων  
εἰς τὸν φίλον του Βόλφ τῶν περιφημῶν Προλεγομένων εἰς τὸν Ὅμηρον,  
«Πάντοτ' ἐπίστευα διὰ τὰ ὁμηρικὰ ποιήματα ὅτι συνετέθησαν τὸ καθὲν ἀπὸ  
ἑνα καὶ τὸν αὐτὸν ποιητὴν». Καὶ πρὸς τὸν Ἑκερμαν ἔλεγεν: «Ὁ Ὅμηρος,  
καὶ ἐκθρονιζόμενος, εἶναι ὡς οἱ ἥρωες τῆς Βαλχάλλας. Κομματιάζονται,  
ἀλλ' ἀνασταίνονται σῶοι καὶ ἀκέραοι».

## ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΣΙΜΟΥ ΜΕΝΑΡΔΟΥ

Τὸ λῆγον ἔτος, τὸ ἐορτάσιμον τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ὑπῆρξε καὶ  
δι' ἡμᾶς ἔτος πολλαπλῆς ἐργασίας. Ὁ Πρόεδρος ποιητῆς πλὴν τῶν ἄλλων  
πεζῶν του καθηκόντων ἐξεφώνησε καὶ πεζούς, ἀλλὰ πάντοτε περωτοὺς  
λόγους, τῶν ὁποίων δεῖγμα ἐχειροκροτήσαμεν πρὸ ὀλίγου. Ὁ δὲ Γενικὸς  
Γραμματεὺς, ἀφοῦ εἰργάσθη χάριν ἄλλου συνεδρίου, λογοδοτῶν ἀπόψε περι  
τῆς Ἀκαδημίας, δὲν ἔχει νὰ παραθέσῃ παρὰ μόνον ἀριθμούς, ἀλλὰ μερικὸν  
λίαν εὐαρέστους.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας προεκηρύξαμεν τρεῖς  
ἔδρας κενάς, μίαν λογοτέχνου, μίαν νομικοῦ καὶ μίαν θεολόγου.

Ἀνακοινώσεις ἔγιναν 86, ἐξ ὧν τὰς 30 ἔκαμαν οἱ ἐξῆς Ἀκαδημαῖκοι:  
Ἀμαντος, Ἀνδρεάδης, Βορέας 2, Βουρνάζος, Βέης Ἐξαρχόπουλος 2,  
Ἐμμανουήλ 2, Ζέγγελης, Ἰωακείμογλου (μετὰ Κλεισιούνη), Καμπούρογλου,  
Καραθεοδωρῆ, Κατσαράς, Κεραμόπουλλος 4, Κουγέας, Κτενάς, Κου-  
ρονωϊότης, Μενάρδος 2, Ὁρλάνδος, Ράλλης 2, Σωτηριάδης, Φωκᾶς  
(μετὰ Πατρικίου) καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἀνακοινώσεις 9 ἔκαμαν  
οἱ πρόεδροι: Γεδεῶν 3, Θωμόπουλος, Κοτῶς 3 καὶ Κοσμετάτος 2.

Ἄλλοδαποὶ ἐπιστήμονες ἀνεκοίνωσαν αὐτοπροσώπως μὲν ὁ Οὐγγρος  
Ἀκαδημαῖκός κ. Δαρκό, δι' ἡμετέρων δὲ ὁ Γάλλος κ. Vessiot, διευθυντῆς

τῆς *École Normale supérieure*, ὁ κ. Ρέντς, ὁ κ. Ἐδδινκτων μετὰ τοῦ κ. Πλακίδη, καὶ ὁ Οὐγγρος ὑφηγητῆς κ. *Moravcsik*.

Ἄλλὰ εἰς πόσῃ ἐπιστημονικῇ κίνησιν ἔδωκεν ἀφορμὴν ἡ Ἀκαδημία παριστάνουσα αἱ 42 ἀνακοινώσεις, ὅσας δι' ἀκαδημαϊκῶν ἀνεκοίνωσαν οἱ ἐξῆς φιλότιμοι ἐπιστήμονες: Πάνος Ἀναγνωστόπουλος, Θ. Βαρόπουλος, Φ. Βασιλείου, Σοφία Γεδεών, Ἀ. Δημητρίου, Α. Δημητρίου καὶ Ε. Λαδικὸς 2, Σ. Θεοτόκης, Γ. Καραγκούνης, Ι. Καλιτσουνάκις, Χ. Κατρούκης καὶ Ι. Μεγαλοικονόμου Δ. Κατακουζηνός, Ν. Κλεισιούνης, Π. Κόκκορος, Ν. Κρητικός 3, Β. Κριμπᾶς, Α. Λιβαθηνός, Σ. Λιβιεράτος, Μ. Βαλλιάνος καὶ Α. Δερβέναγας 2, Ν. Λουῖρος, Α. Μαρκέττος καὶ Α. Πετσετάκης, Γ. Μυλωνᾶς, Ι. Ξανθάκης, Ἀγγ. Παναγιωτάτου, Ι. Παπασταματίου, Ν. Περράκης 2, Μ. Περετῆς, Μ. Πετσετάκης, Γ. Πανταζῆς, Ν. Ρουσόπουλος, Π. Σαντορίνης 2, Κ. Σίμωσις, Θεμ. Σκλαβοῦνος, Α. Σοφινόπουλος, Θ. Σταθόπουλος, Ι. Τριζκαλινός, Α. Τσαμαδός, Α. Τζώρτζης καὶ Α. Χατζῆς.

Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται σχεδὸν ὅλαι περιλαμβάνονται εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὁποῖα συχνὰ πλέον ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀδελφὰ δημοσιεύματα τῆς *Εὐρώπης*. Πρέπει δὲ νὰ εἶναι κανεὶς ὅσον ἡμεῖς ἐγγύς, διὰ τὰ βλέπη πόσῃ ἀμιλλαν ἐξεγείρουσιν μεταξὺ τῶν νεωτέρων.

Ἄλλὰ καὶ χωριστὰ τῶν Πρακτικῶν ἐδημοσιεύθη ἐφέτος τοῦ κ. Καλιτσουνάκι, τὸ «Περὶ ξενιτείας» ποίημα, εὐρίσκονται δὲ ὑπὸ ἐκτύπωσιν αἱ ἐπόμενα πραγματεῖαι: τοῦ κ. Κτενᾶ: *Le groupe d'îles de Santorin. Contribution à l'étude des laves tertiaires et quaternaires de la mer Égée*. Τοῦ κ. Ἀμάντου, *Σπυρίδωνος Λάμπρου Βραχέα Χρονικά*, καὶ Μ. Μητσπούλου, *Beiträge zur Cephalopodenfauna des Oberen Lias der Alta Brianza*.

Τῶν δὲ διαρκεστέρων ἡμῶν ἔργων ἀξιολογώτερα εἶναι τὰ ἐξῆς:

Ἦρχισαμεν συντόμως τὰς πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἀρχαίας Ἀκαδημίας ἀνασκαφάς, τὰς ὁποίας ἐμελετήσαμεν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς νέας, ἀλλὰ δυνατὰς εἰς ἡμᾶς κατέστησε γενναία χορηγία ἀνωνύμου χορηγοῦ. Διὰ τῆς πρώτης καὶ διὰ νέας δόσεως συνεχίζεται ὑπὸ εἰδικῆς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἀνασκαφὴ τοῦ πρὸς νότον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου δημοτικοῦ χώρου,

ὅπου ὑπῆρχε τὸ καταργηθὲν Νεκροταφεῖον. Ἐκεῖ ἀνευρέθησαν παλαιοὶ τάφοι ἐκατέρωθεν ἀρχαίας ὁδοῦ. Καὶ τὰ μὲν εὐρήματα τῶν τάφων χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 6<sup>ου</sup> π. Χ. αἰῶνος μέχρι τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων ἢ δὲ ἐξιχνευομένη ὁδὸς ὑποτίθεται ὅτι ἄγει πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀλλὰ τοῦτο ἀναμένομεν εἰσέτι νὰ βοήσῃ καμμία ἐπιγραφή, ἔστω καὶ τάφου, γνωστοῦ ὅτι ἔκειτο παρὰ τὴν περίφημον Πλατωνικὴν Σχολήν.

Ἐξηκολογησάμεν τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων διὰ τὴν γεωλογικὴν ἔρευναν τῆς χώρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κτενᾶ. Ἐξετελέσθη ἐπίσης δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας ἢ τοπογράφησις τοῦ κεντρικοῦ τομέως τοῦ ἠφαιστείου τῶν Καμένων.

Ἐπειτα ἐνεργότατον ἐλάβαμεν μέρος εἰς συνέδρια.

Εἰς τὸ Βυζαντιολογικόν, ὅπερ συνῆλθε τὸν Ὀκτώβριον εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶχαμεν ἀκαδημαϊκοὺς ἀντιπροσώπους ὅχι ὀλιγωτέρους τῶν 13. Τούτων πολλοὶ ἦσαν καὶ μέλη τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς πρόεδρος αὐτῆς ὀφείλω νὰ ἐκφράσω πολλοὺς ἐπαίνους πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα κ. Ὀρλάνδον τὸν διευθυντὴν τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου κ. Γ. Σωτηρίου καὶ πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς ἐργάτας τοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς δὲ τὴν ἐν Στοκόλμῃ Δ' σύνοδον τῆς Γεωδαιτικῆς καὶ Γεωφυσικῆς Ἐνώσεως τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Ἐρευνῶν, ἀντιπροσώπευσαν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὀρισθέντες ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, ὁ κ. Αἰγινήτης, ὁ κ. Κτενᾶς καὶ ὁ κ. Δαμπαδάριος μετὰ τοῦ κ. Μαριολοπούλου. Ἐκαστος αὐτῶν, ἀφοῦ ἐξέθεσε τὰς ἐν Ἑλλάδι γενομένας σχετικὰς πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἐρέυνας, ἀνεκοίνωσε καὶ ἰδίας μελέτας. Πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι ἡμῶν ἐτιμήθησαν δεόντως, ὁ δὲ κ. Κτενᾶς ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ ἠφαιστειολογικοῦ τμήματος διὰ τὴν νέαν τριετίαν, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ διασῆμου Ἰσπανοῦ *Navarro*, τοῦ ὁποίου ἔληξεν ἡ θητεία. Τοιαύτη τιμὴ πρῶτην φορὰν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐρευνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς δὲ τὸ ἐν Λιέγη 10<sup>ου</sup> Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Χημείας ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ κ. Ζέγγελης, δύο δὲ ἄλλας ἀντιπροσωπίας εἰς τὸ Φιλοσοφικὸν Συνέδριον τῆς Ὁξφόρδης καὶ εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Γεωλογικῆς

Ἐταιρείας τῆς Γαλλίας, τῆς ὁποίας τὸ μέγα ἔργον ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας, ἀνεθέσαμεν εἰς τοὺς Πρεσβευτὰς κ. Κακλαμάνου καὶ Πολίτην.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας προσηρηθέντα εἰς αὐτὴν δύο Ἀρχεῖα, τὸ Λεξικογραφικὸν καὶ τὸ Λαογραφικόν, ἐξηκολούθησαν ἐπιμελῶς τὰ οἰκεῖα ἔργα.

Καὶ τὸ μὲν Λεξικογραφικὸν ἤρχισε τέλος νὰ ἐκδίδη τὸν Α' τόμον τοῦ Λεξικοῦ τῆς ὀμιλουμένης, τοῦ ὁποίου τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ φύλλα, τεθέντα ἐνώπιον τῶν ἀλλοδαπῶν ἐλληριστῶν τοῦ Βυζαντιολογικοῦ Συνεδρίου, ἔτυχαν ἀνυποκριτῶν ἐγκωμίων. Ὁ ἀείμνηστος Χάϊζεμπεργ, τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἐκήδευαν ἡ Βαυαρία καὶ ἡ Ἑλλάς, ἔγραφεν «Εἶμαι κατευχαριστημένος, κατενθουσιασμένος ἐκ τοῦ μεγαλειώδους τούτου ἔργου· εἶναι παμμέγιστον ὅ,τι περιέχει καὶ ὅ,τι διδάσκει, περὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει ἀκόμη ἰδέαν».

Ἀτυχῶς τὸ ἄλλο Ἀρχεῖον, τὸ Λαογραφικόν, ἀφ' ἧς ἀνεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς ἐκεῖ ἀπεσπασμένους λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἦτοι ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1929, περιορίσθη εἰς ἓνα μόνον ταξινόμον (τὸν κ. Πολίτην, ἀσχολούμενον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν συμμείκτων τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς του). Ἡμεῖς διωρίσαμεν διευθύνοντα ταξινόμον τὸν κ. Φουρίκην, ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων πινάκων πρὸς εὐκολωτέραν χρῆσιν τοῦ σωρευθέντος ὕλικου. Τέλος προσελάβαμεν τὸν συνταξιούχον κ. Λουκόπουλον, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ θέρους κατ' αἴτησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν βοήθει εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δημοτικῶν μελωδιῶν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ὁ καθηγητὴς κ. Περονώ.

Διὰ τὰ δύο αὐτὰ Ἀρχεῖα ἔχομεν ἐτοιμάσει ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου εὐρύχωρα δωμάτια εἰς τὰ ἰσόγεια τοῦ μεγάρου τούτου, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῶνται ἀμοιβαίως διὰ κοινῆς βιβλιοθήκης. Ἐπίσης ὠφέλιμος θὰ εἶναι ἡ συνεννόησις τῶν συντακτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς τῆς Ἀκαδημίας. Ἀλλὰ τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον προφανῶς ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως, ἡ δὲ ἀπόσπασις διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θὰ εἶναι καὶ δι' αὐτοὺς καλλίστη μετεκπαίδευσις καὶ τρόπος διαδόσεως τῶν λαογραφικῶν ἐρευνῶν. Ὁμοίον ἔργον ἐπιτελεῖται καλῶς ἐν Θεσσαλονικῇ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν

τοῦ καθηγητοῦ κ. Στίλπωνος Κυριακίδου. Διὰ τῶν ἀρχείων τούτων ἡ Ἑλλάς θὰ ἀποδειχθῇ ἀξία τῶν ἐπαινῶν, ὅσους ἐδαφίλευσεν ἐσχάτως πρὸς τοὺς Ἑλληνας λογίους ὁ ἐν Ὁξφόρδῃ καθηγητῆς κ. *Dawkins*.

Ἄλλὰ καὶ δύο ἄλλα ἀναγκαῖα καὶ σπουδαιότατα ἀρχεῖα ἴδρυσαν ἐφέτος ἐξ ἰδίων πόρων ἡ Ἀκαδημία, τὸ Μεσαιωνικὸν καὶ τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν Λεξικοῦ τῶν κυρίων ὀνομάτων, καὶ τῶν τοπωνυμίων τῶν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Χριστοῦ μέχρι τοῦδε. Οὕτως αἱ μεσαιωνικαὶ καὶ αἱ κατόπιν ἔρευναι, ἱστορικαί, γεωγραφικαί, τοπωνυμικαί, θὰ ἀποκτήσουν ἀναγκαιοτάτην κλειδα. Ἡ διοικοῦσα Ἀκαδημαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη, ἐκ τῶν κ. κ. Χατζιδάκη, Ἀμάντου, καὶ ἐμοῦ, συνεννοήθη περὶ τῶν λεπτομερειῶν μετὰ τῶν ξένων ἀρμοδιῶν συναδέλφων τοῦ Βυζαντιολογικοῦ Συνεδρίου. Προπαιδεύσαντες τρεῖς ἀποδελτιωτὰς ἐν Μονάχῳ, τῶν ὁποίων οἱ δύο ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐργάζονται, ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ἔργον θὰ περατωθῇ ἐντὸς ἐπταετίας καὶ δὲν θὰ στοιχίσῃ περισσότερα τῶν 2.000.000 Δρχ.

Τὸ δὲ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, διοικούμενον ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ Προέδρου κ. Παππούλια καὶ τῶν κ. κ. Ἀνδρεάδη καὶ Ράλλη, θὰ ἐγκατασταθῇ ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους ἐντὸς δωματίου τῆς Ἀκαδημίας. Εὐτυχῶς καὶ τοῦ Ἀρχείου τούτου ἡ ἴδρυσις ἐχαιρετίσθη μετὰ χαρᾶς ἔσω καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Α' Δικηγορικὸν Συνέδριον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν περὶ συλλογῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἐθίμων, τὸ δὲ Νομικὸν τμῆμα τοῦ Γ' Βυζαντιολογικοῦ, νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν νέαν ἔκδοσιν τῶν Βασιλικῶν, — ἔργον, ἐννοεῖται, χρειαζόμενον μεγάλους πόρους.

Τοιοιτοτρόπως ἐκτελοῦντες, κύριοι, τὰς ἡμετέρας ἐπαγγελίας, ἀκούομεν — ἰδίως ἔξωθεν πολλὰς — προτροπὰς. Ἄλλὰ σταθμίζομεν καλῶς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν ἐπιστημονικὴν καθυστέρησιν, ὅσην ἔπαθεν, ὡς μὴ ὄφελεν, ἡ Πατρίς τῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ 57 ἔτη, ἀφήσασα κενὸν τὸ μέγαρον τοῦτο τοῦ Σίνα καὶ νεκρὸν τὸ μέγα κληροδόχημα τοῦ Τσοῦφλη.

Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἀνελάβαμεν τόσα μακροχρόνια ἔργα — τὰ κύρια καθήκοντα τῶν Ἀκαδημιῶν — ἄς ἐπιτραπῇ νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἔστω καὶ μικραὶ

μεταβολαί, δὲν θὰ εἶναι ἐπωφελεῖς. Τύποι Ἀκαδημιῶν καὶ μέθοδοι Ἀρχαίων ὑπάρχουν ἀνὰ τὸν κόσμον πολλοὶ καὶ διάφοροι, ἀλλὰ μόνον οἱ ἐξελισσόμενοι βαθμῆδὸν ἀφ' ἑαυτῶν μεγαλύνονται καὶ ἀκμάζουν. Διότι τὰ αἰωνόβια ἰδρύματα στηρίζονται κυρίως εἰς τὴν μονιμότητα καὶ εἰς τὴν κοινὴν ὑπόληψιν καὶ πίστιν.

Εὐτυχῶς ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία κατώρθωσεν ἐντὸς τῶν 57 μηνῶν τῆς ὑπάρξεώς της νὰ προσελκύσῃ τὴν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην τοῦ Πανελληνίου. Τίποτε ἄλλο δὲν ἀποδεικνύει κάλλιον αὐτὴν παρὰ αἱ ἀδιάκοποι δωρεαί, αἱ προσφερόμεναι πανταχόθεν παρ' ὅλων τῶν Τάξεων τοῦ ἔθνους, εἴτε πρὸς ἴδρυσιν παντοδαπῶν βραβείων, εἴτε πρὸς προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Θὰ ἀπαριθμήσω ταύτας χρονολογικῶς.

Πρῶτον ἡ Ἑλληνικὴ Δέσχη τῆς Ἀλεξανδρείας μᾶς ἀπέστειλε (τὴν 21<sup>ην</sup> Μαρτίου) 50 χιλ. Δρχ. πρὸς βράβευσιν ἔργου συγγραφικοῦ ἢ καλλιτεχνικοῦ « συναφοῦς πρὸς τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος » καὶ ἀφῆκε τὴν ἐκλογὴν καὶ βράβευσιν « εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐκτίμησιν τῆς Ἀκαδημίας ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ». Τὸν ἀγῶνα, λήγοντα κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1933, προεκηρύξαμεν ἤδη, ἀλλ' ὀφείλομεν δημοσίας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἡγέτας τοῦ παρὰ τὸν Νεῖλον Ἑλληνισμοῦ, τοὺς φιλοτιμουμένους νὰ τηρήσουν ἐντὸς τῆς μεγαλωνύμου πόλεως τὴν παλαιὰν φιλομουσίαν τῶν Πτολεμαίων.

Κατόπιν, (τὴν 8<sup>ην</sup> Μαΐου) ἡ ἐν Ἀμερικῇ ὀργάνωσις ΑΧΕΠΙΑ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν 1.000 δολλάρια διὰ δύο βραβεῖα, 50 καὶ 25 χιλ. Δρχ., « ὑπὲρ τῶν Κοινοτήτων ἐκείνων, αἵτινες θὰ παρουσιάσουν γενικωτέραν ἐκπολιτιστικὴν, ἐξυγιαντικὴν, ἐξωραϊστικὴν καὶ συγκοινωνιακὴν δρασίαν διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ». Τὰ βραβεῖα ταῦτα θὰ ἀπονεμηθῶν τὸν ἐρχόμενον Μάρτιον. Παρόμοια χάριν συνεταιρισμῶν καὶ ἀτόμων προαγόντων τὴν γεωργίαν, θὰ μοιράσωμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀλλὰ τὸ νέον τοῦτο βραβεῖον ἐξεγεῖρον τὴν ἄμιλλαν τῶν Κοινοτήτων, ἐνέχει ὅλον τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀγωνιζομένου καὶ προαγομένου Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ τόσον

καλῶς ἢ ὀργάνωσις ΑΧΕΠΑ καὶ ὁ ζήλωτῆς Πρόεδρος αὐτῆς κ. Γ. Ε. Φίλης.

Κατόπιν εἶχαμεν τὴν δωρεὰν σπανίας βιβλιοθήκης 4.000 τόμων τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Ξενοφῶντος Σιδερίδου ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. Ἡ παραλαβὴ τῶν βιβλίων καὶ τῶν χειρογράφων ἐπερατώθη πρὸ μηνός, κατὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσίν μας ἐγκατεστήσαμεν αὐτὰ ἐντὸς χωριστῆς αἰθούσης, ὅπου θὰ εἶναι χρησιμωτάτη εἰς τὰ Ἀρχεῖα καὶ τοὺς ἄλλους εἰδικοὺς μελετητάς. Τοιαύτη ἦτο ἡ θέλησις καὶ τοῦ ἀοιδίμου βυζαντιολόγου καὶ τῶν εὐγενῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν Κυρίας Ἀλεξάνδρας Ν. Κούρτελη καὶ τῆς Κυρίας Ἐδλαμπίας Χ. Ἀχτάρη, εἰς τὰς ὁποίας πολλὰς ὀφείλομεν εὐχαριστίας. Τὸν κατάλογον συντάσσει ὁ ἡμέτερος βιβλιονόμος καὶ ὑφηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας κ. Συκουτρῆς, ταξινομῶν καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς ἡμᾶς μέρος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μανροκορδάτου.

Ἄλλος ἀνώνυμος ὁμογενῆς ἔθεσε, καθὼς εἶπα, εἰς τὴν διάθεσίν μας τὰ πρὸς ἀνασκαφὴν τῆς Ἀκαδημίας ἀναγκαῖα χρήματα, προσέει δὲ καὶ ὄλον του τὸν ζῆλον καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων ἐνθουσιασμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν καὶ μικρότερα πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν δῶρα. Ἐὰν ὅλοι οἱ πολυτάλαντοι Ἕλληνες ἦσαν τόσον εὐλαβῶς φιλόρχειοι, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀνασκάψωμεν τὴν πατρίδα μας, καθὼς οἱ γείτονες Ἰταλοί, διὰ μόνον τῶν ἰδικῶν μας πόρων.

Κατόπιν (11 Σεπτεμβρίου) ὁ ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Μανρογένους ἀξιότιμος κ. Ἡλιάσκος μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κληρονομίας μᾶς ἀπέστειλεν ἄλλας δύο ὁμολογίας διαρκοῦς καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἑκατέραν ἐκ Λιρ. Ἀγγλ. 1327.2.6. Οὕτω συναποτελοῦνται τέσσαρες ὁμολογίαι ἀξίας ἐν ὄλῳ 5.308 Λιρῶν καὶ 10 σελινίων καὶ ἰδρύνονται δύο-ἀντὶ ἐνὸς-ἐτήσια βραβεῖα. Δηλαδή τὸν ἐρχόμενον Μάρτιον θὰ προκηρῶξωμεν βραβεῖον Γραμμάτων καὶ Ἐφευρέσεων, Λιρῶν 150 καὶ τὸν Δεκέμβριον ἴσου ποσοῦ «βραβεῖον Ἀρετῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς». Εἶθε μόνον αἱ δύο πόλεις νὰ ἀναδείξουν τόσους ἐφευρέτας, ὅσους ἐπόθησεν ὁ ἀεὶμνηστος χορηγός.

Τὴν 25<sup>ην</sup> Νοεμβρίου ἡ Κυρία Ἑλενα Βενιζέλου εὐηρεστήθη νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ὅτι «προσφέρει ἐτήσιον ποσὸν Δρχ. 100 χιλ. ὅπως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀκαδημίας, 1) Ἐνισχύονται ἔργα ἢ συγγράμματα

προάγοντα τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, 2) Βραβεύονται ἐν ἣ πλείονα λογοτεχνικά ἔργα παντὸς εἶδους, 3) Ἐκδίδονται ἑλληνικά κείμενα ἀρχαῖα μεσαιωνικά καὶ νέα, 4) Ἀποστέλλονται νέοι ἐπιστήμονες ἢ καλλιτέχναι ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην ὄρισμένων θεμάτων».

Περιοικτωτέραν δωρεὰν ἦτο δύσκολον νὰ σκεφθῆ κανεῖς, δύο δὲ Τάξεις τῆς Ἀκαδημίας προβαίνουν σήμερον εἰς προκηρῦξεις βραβείων, α) πρὸς παραγωγὴν καλυτέρου βάμβακος καὶ β) πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐμπορίας τῆς Ναξίας σύριδος. Ἡ β' τάξις θὰ ὀρίσῃ τὸ ἔπαθλον κατὰ Μάρτιον. Τὸ δ' ἕτερον ἤμισον τοῦ ποσοῦ θὰ χρησιμοποιουῖμεν ἐπὶ τινα ἔτη πρὸς ἔκδοσιν τῶν ὕμνων τοῦ μεγάλου μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ρωμανοῦ, ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ *Krumbacher*, καὶ πρὸς δημοσίευσιν τοῦ ἐν Βενετία ἀρχείου τῶν ἐκ Κρήτης πεμπομένων ἀπὸ τοῦ 1211-1619 πρεσβειῶν, ὅπερ ἔχει ἔτοιμον ὁ κ. Σπ. Θεοτόκης.

Τιοιουτοτρόπως, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐριτίμου αὐτοῦ συντρόφου, στρεφόμεθα ἐξ ἴσου καὶ πρὸς τὰς ὑλικὰς καὶ πρὸς τὰς πνευματικὰς τοῦ ἔθνους ἀνάγκας. Οὕτω δὲ θ' ἀντηχῆ πολλὰ ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, πάντοτε προτροπικὸν εἰς δρᾶσιν καὶ σπουδῆν, τὸ ἱστορικὸν ὄνομα τοῦ Βενιζέλου.

Ἡ τελευταία δωρεὰ ἦτο ἄλλης φύσεως. Ὁ πρὸ μηνὸς ἀποθανὼν Ἡπειρώτης Εὐάγγελος Κονδύλης, ἐγκατέστησε διὰ διαθήκης του κληρονόμον τὴν Ἀκαδημίαν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ διαθέτῃ αὐτὴ πᾶσαν 25<sup>ην</sup> Μαρτίου ὄλον τὸ εἰσόδημα τῆς περιουσίας ἧτοι Δίρας 100 διὰ τὴν προίκισιν μιᾶς ἀπόρου κόρης τοῦ γενεθλίου χωρίου του Δαμπόβου.

Τὸ παλαιὸν κληροδοτήμα τοῦ Βόζου, τοῦ ὁποίου τὴν διαχείρισιν ἀνέθηκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ὄργανισμός, μετεχειρίσθημεν συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ διαθέτου εἰς ὑποτροφίας καλλιτεχνῶν. Δηλαδὴ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων 189 χιλ. Δρχ. συντηροῦμεν εἰς τὸ Παρίσι δύο ζωγράφους, τὸν κ. Ἀντ. Πολυκανδριώτην καὶ τὸν κ. Ἀλέξανδρον Κοιτόπουλον, καὶ ἓνα σκηνοθέτην, τὸν κ. Δημήτριον Ροντήρην εἰς τὴν Γερμανίαν, δαπανῶντες ἐν ὅλῳ 164 χιλ. Δρχ.

Καὶ τώρα τέλος πάντων ἔρχομαι εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγόνων.



Ἄλλ' ἐνθυμείσθε ὅτι πρὸ τῶν βραβείων συνηθίζομεν νὰ ἀπονέμωμεν μετάλλιον εἰς ἴδρυμα διερχόμενον ἓνα σταθμὸν τοῦ ἱστορικοῦ του βίου. Ἐφέτος συμπληρῶνει τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του τὸ Ὠδεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ἰδρυσάντων αὐτὸ κατὰ τὸ 1871, καὶ δὴ πρώτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου, ἦτον ἡ διάδοσις τῆς μουσικῆς εἰς τὸ τότε ὑστεροῦν ἀθηναϊκὸν κοινόν. Καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξετέλεσε πράγματι τὸ Ὠδεῖον. Κατ' εὐτυχίαν πρῶτος τοῦ Σωματείου Πρόεδρος ὑπῆρξεν ὁ Μᾶρκος Ρενιέρης, ἠδρε δὲ ἐπαξίους διαδόχους τὸν Ν. Κωστῆν, τὸν Δεωνίδαν Δελγιώργην, τὸν Γ. Ἀβέρωφ, τὸν κ. Ἀθανασάκην καὶ σήμερον τὸν κ. Σπ. Δοβέρδον. Εὐρέθησαν καὶ πρόθυμοι χορηγοὶ οἱ γνωσιότατοι τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν, ὁ Ἀβέρωφ, ὁ Συγγρός, ὁ Κοργιαλένιος, ὁ Αριστάρχης, ὁ Ψύχας. Τὸ 1890 εὐρέθη καὶ τὸ δυσκολώτερον, ὁ ὀργανωτής. Ὁ ἀκαταπόνητος κ. Γ. Νάζος, κληθεὶς καὶ ρυθμίσας εὐρύτερον τὴν ὅλην λειτουργίαν, ἀνέδειξε τὸ ἴδρυμα εἰς τὴν παροῦσαν περιωπήν. Τὸ Ὠδεῖον συντηρεῖ σήμερον Σχολὰς πιάνου, μονωδίας καὶ μελοδραματικῆς, βιολιοῦ βιολοντσέλου, ἄσπας, ὅλων τῶν πνευστῶν ὀργάνων, τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, καὶ τῆς δραματικῆς καὶ τῆς ἀπαγγελίας. Τῷ 1903 ἴδρυσεν καὶ τὴν ἔκτοτε λειτουργοῦσαν σχολὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ἣν ἐδίδαξεν ὁ μετακληθεὶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καθηγητῆς κ. Ψάχος. Ἐκεῖ λειτουργεῖ ἀπὸ 37 ἐτῶν καὶ πλήρης συμφωνικὴ ὀρχήστρα, διὰ τῆς ὁποίας ἐδημιουργήθη ἡ μουσικὴ κίνησις τῆς χώρας. Αὐτὴ ἡ ἐκ τῆς κυψέλης ταύτης ἀπόσχις μουσικῶν ἀποικιῶν μαρτυρεῖ τὴν ἐπιτυχίαν. Τῷ 1901 διὰ τοῦ Ὠδεῖου Ἀθηνῶν ἀναδιωργανώθη καὶ τὸ Ὠδεῖον τοῦ Πειραιῶς. Οὕτω σήμερον τὸ κοινὸν αἰσθάνεται τὴν μουσικὴν ἴσως περισσότερον παρὰ πᾶσαν ἄλλην ὠραίαν τέχνην. Δὲν ἔγιναν βεβαίως ἀκόμη ὅλοι οἱ Ἕλληνες Κερκυραῖοι. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν μετακαλούμενοι αἰσθάνονται ὅτι εὐρίσκονται ἐνώπιον δοκίμων ἀκροατῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ βᾶσις. Ἀλλὰ τὸ Ὠδεῖον συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δημοτικῶν μελωδιῶν, τῆς ὁποίας δεῖγμα ἀποτελεῖ ὁ μόλις ἐκδοθεὶς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὠφελίμων Βιβλίον τόμος 50 ἀσμάτων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Κρήτης μετὰ ἐναρμονίσεως. Ἢδη ἐκ τῶν κληροδοτημάτων προετοιμάζει τὴν ἀνέγερσιν ἀληθινοῦ μεγάρου, περιλαμβάνοντος ἐκτὸς ἄλλων

μεγάλην αἴθουσαν συναυλιῶν, μικρὰν χάριν μουσικῆς δωματίου, ναῖσκον χάριν βυζαντινῶν λειτουργιῶν καὶ μουσικὴν βιβλιοθήκην. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ οἰκοδομήματος ἀναμένεται καὶ νέος χορηγός. Ἄλλ' ἡμεῖς κοσμοῦμεν ἀπὸ τοῦδε διὰ χρυσοῦ μεταλλίου τὸ ἀληθῶς ἱστορικὸν ἴδρυμα, ἐορτάζον τὴν ἐξηκοστὴν τοῦ βίου του καμπήν.

Καὶ τώρα φθάνω εἰς τὰ βραβεῖα, χάριν τῶν ὁποίων μοιράζομεν σήμερον 250 χιλ. δραχ.

Ἡ Τάξις τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν εἶχε προκηρύξει 15 βραβεῖα :

Ἄλλ' ἐκ τούτων τέσσαρα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦτοι τὸ 2), τὸ περὶ ἐφαρμογῆς κανσίμων ὑλῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ 8), περὶ Φυματιώσεως, τὸ 9), περὶ κατασκευῆς ὠφελίμων μηχανημάτων χάριν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ τὸ 10), περὶ κοιτασμάτων χρωμίτου τῆς Θεσσαλίας, καίτοι συναποφέροντα 90 χιλ. δραχ. καὶ ἐν (τὸ 15), τοῦ Ἐμμ. Μπενάκη «πρὸς μελέτην τοῦ γλεύκουσ τῶν ποικιλιῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ οἴνου, καίπερ περικοσμούμενον ἀφθόνως διὰ 30 χιλ. δραχ., οὐδενὸς ἐρευνητοῦ ἐκίνησαν τὴν ὄρεξιν οὔτε πρὸς τὴν δόξαν οὔτε πρὸς τὸ χρῆμα :

Ἀπεναντίας τὸ 1<sup>ον</sup> βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ εἰς τοὺς ἐμβολιάζοντας ἄγρια δένδρα, ἐπεξήτησαν πολλοί. Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει

α') 10 χιλ. δραχ. εἰς τὸν Σύνδεσμον Τρικολώνων τῆς Γορτυνίας διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν πολλῶν χιλιάδων ἀγριαχλαδεῶν καὶ ἀγριελαιῶν καὶ διότι ὁ Σύνδεσμος διένειμεν ἐξ ἰδίων 8 χιλ. δραχ. εἰς τοὺς φυτεύσαντας καρποφόρα.

β') 5 χιλ. δραχ. εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον Δεκελείας διὰ τὴν γενομένην βελτίωσιν τῆς λαχανοκομίας, ἰδίως μελιτζάνας καὶ τομάτας ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως τὸ βραβεῖον διατεθῆ πρὸς προμήθειαν ἐργαλείων

καὶ γ') 3 χιλ. δραχ. εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν Ἀκτημόνων Βάθειας τῆς Εὐβοίας διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν 1700 ἀγριελαιῶν.

Τὸ 3<sup>ον</sup> βραβεῖον, 50.000 δραχ. τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη «εἰς τοὺς κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐκτέλεσαντας τὰ πλεῖστα πρὸς ἀναδάσωσιν ἔργα» διεξεδίκησαν τέσσαρα, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας συνέστησε πρὸς βράβευσιν ὄχι ὀλιγότερα τῶν 20 σωματείων.

Ἄλλ' ἢ Ἀκαδημία βραβεύει διὰ 10 χιλ. δραχ. ἕκαστον τῶν ἐξῆς πέντε σωματείων: α') τὸν Σύλλογον «Ἄλσος» Ἀγίου Γεωργίου Τριπόλεως, δημιουργήσαντα πάρκον 168 στρεμμάτων, β') τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν Ἰωαννίνων, δαπανήσασαν πρὸς ἀναδάσωσιν 100 χιλ. δραχ., γ') τὴν τοῦ Γαλαξειδίου ἀναδασώσασαν 150 στρέμματα, δ') τὴν Ἐνωσιν Ἀργους, ἀναδασώσασαν 300 στρέμματα, καὶ ε') τὸν Φιλοδασικὸν Σύλλογον Πτέρης Αἰγίου, προστατεύοντα τὰ κύνκλω δάση διὰ ἰδικοῦ του δασοφύλακος.

Ἐπαιεῖ δὲ α') τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν Βονίτσας, β') τὴν τῶν Χουλιαρᾶδων Ἰωαννίνων, γ') τὸν Δῆμον Χανίων, ἀναδασώσαντα τὸν λόφον Προφήτου Ἡλιοῦ, δ') τὸν Σύλλογον Φιλοδένδρων Σελλάσιᾶς, ε') τὸν τῶν Ἀραχαμιτῶν τῆς Μαντινείας, ζ') τὸν Σύνδεσμον Σκυριῶν, καὶ τέλος καὶ τὸ Δασαρχεῖον Ἀττικῆς διὰ τὴν ἐξαίρετον συντήρησιν τοῦ φυτωρίου καὶ τῶν παρὰ τὰς Ἀθήνας πάρκων.

Τὸ ἐκ 45.000 δραχ. βραβεῖον τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, τὸ ἀπονεμόμενον εἰς Ἰδρύματα καὶ διδασκάλους συντελοῦντας εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀναλφαβήτων καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ πρακτικὰ ἔργα, ἢ Ἀκαδημία διεμοίρασεν ὡς ἐξῆς:

α') Εἰς τρία Σωματεῖα ἀνὰ 10 χιλ. δραχ., ἤτοι 1<sup>ον</sup> τὸ Ἐμπειρίκειον Ἄσυλον, τὴν πατρικὴν ταύτην στέγην τῶν ἀποκλήρων παιδίων, β') τὸν Μικρασιατικὸν Σύλλογον «Ἀνατολή», τὸν ὁποῖον ἐβραβεύσαμεν καὶ πρόπερσι, διὰ τὴν νέαν ἐπέκτασιν τῶν νυκτερινῶν Σχολῶν του καὶ γ') τὸν Δημοδιδασκαλικὸν Σύλλογον τῆς περιφερείας Καβάλλας διὰ τὴν ἴδρυσιν σχολικῶν κήπων καὶ τὴν διδασκαλίαν γεωργικῶν μαθημάτων. Ἐπειτα δραχ. 5.000 εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Κερκύρας κ. Ι. Λάσκαριν, διότι ἴδρυσεν νυκτερινὴν Σχολήν, ὅπου προσέρχονται 89 μαθηταὶ καὶ ἐδίδαξε καὶ ἐντὸς τῶν φυλακῶν. Καὶ τέλος ἀνὰ 2 χιλ. δραχ. εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν κάτωθι Σχολείων:

α') Τοῦ ἐξαταξίου Σχολείου Κάστρου Δήμνον κ. Σταμάτιον Πετρίδην.

β') Τοῦ τριταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου Ρωμανοῦ κ. Ἐφρ. Σεραφετινίδην.

γ') Τοῦ Β' ἐξαταξίου Σχολείου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον.

δ') Τοῦ διαξίου Σχολείου Φυλαχτοῦ κ. Γ. Παναγιωτόπουλον.

ε') Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Α' ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου Φερρῶν κ. Δημητριάδην.

Τέλος ἀπονέμεται ἔπαινον εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Λαγκαδίων.

Τὸ 5<sup>ον</sup>, **50.000 δραχ.** τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τοὺς συντελοῦντας εἰς ἐπέκτασιν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας ἢ Ἀκαδημία διανέμει ὡς ἑξῆς:

α') 7 χιλ. δραχ. εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Κροκυλείου τῆς Δωρίδος Θρασύβουλον Ζωγράφον, ὡς συντελέσαντα εἰς τὴν ἴδρυσιν φιλοδοσικῆς Ἐνώσεως, σχολικοῦ κήπου, φύτευσιν ἀμυγδαλεῶν, σπορὰς ἀγριελαιῶν καὶ καστανεῶν καὶ ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν σίτου.

β') 5 χιλ. δραχ. εἰς τὸν συνταξιοῦχον δημοδιδάσκαλον Κερκύρας Γεώργιον Τριβιζᾶν διὰ τὰς μακροχρονίους προσπαθείας πρὸς βελτίωσιν τῆς μελισσοκομίας.

Τὸ βραβεῖον ἐπεζήτησαν καὶ δύο ἄλλοι:

α') Ἡ Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἐταιρεία, τῆς ὁποίας πασίγνωστος εἶναι ἡ τριακονταετῆς εὐεργετικὴ δρασίς. Ἀλλὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο Σωματεῖον ἐβραβεύσαμεν τὸ 1928 διὰ 10 χιλ. δραχ., ἐπιφυλασσόμεθα δὲ νὰ τιμήσωμεν καταλλήλως καὶ ἄλλοτε.

καὶ β') ὁ κ. Δημ. Σ. Κατακουζηνός, ὑποδιευθυντὴς τοῦ κεντρικοῦ ἑδαφολογικοῦ ἐργαστηρίου καὶ συγγραφεὺς ἐναισίμου διατριβῆς, ἐπιγραφομένης «περὶ χημικῆς συστάσεως τῶν ἑδαφῶν τῆς Μακεδονίας». Ἡ μελέτη αὕτη προῖον ἐργαστηριακῆς ἐξετάσεως εἶναι μὲν ἀξία εὐφήμου μνείας, (ὡς πρώτη σχεδὸν συμβολὴ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἑδαφολογίαν), ἀλλὰ προφανῶς ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ διαγωνίσματος, προωρισμένου χάριν τῶν πρακτικῶν σκαπανέων καὶ γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.

Τὸ 6<sup>ον</sup> βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς περιλαμβάνον 3 βραβεῖα ἐκ 5 χιλ. δραχ. ἕκαστον εἰς τοὺς ἐρευνητάς, οἵτινες διὰ παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων προάγουσι τὰς περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας γνώσεις, ἀπονέμει ἢ Ἀκαδημία ὡς ἑξῆς:

Ἐν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Μετεωρολογικοῦ Σταθμοῦ Νάξου κ. Γ. Ξένου διὰ τὰς κλιματολογικὰς καὶ σεισμολογικὰς παρατηρήσεις· ἔν εἰς τὸν ἐπιμελητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Παπασταματίου διὰ τὰς περὶ τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τοῦ ἠφαιστείου Ὀξυλίδου τῆς Εὐβοίας παρατηρήσεις, καὶ ἔν εἰς τὸν κ. Χρηστον Ζουράρη, διευθυντὴν τοῦ μετεωρολογικοῦ σταθμοῦ Ἡρακλείου Κρήτης.

Τὸ 7<sup>ον</sup>, ἐκ 50 χιλ. δραχ. βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὸ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας ἢ Ἀκαδημία διανέμει ὡς ἐξῆς α') 20 χιλ. δραχ. εἰς τὸν Δῆμον Μεσολογγίου δι' ἀποστράγγισιν 14 στρεμμάτων καὶ ἐπιχωμάτωσιν 25 χιλ. τετραγωνικῶν μέτρων. β') 10 χιλ. δραχ. εἰς τὸν Δῆμον Σουφλίου δι' ἀποξηραντικὸν χάνδακα 7 χιλιομέτρων, ἐπαινεῖ δ' ἐξαιρέτως τὸν ἱατρὸν κ. Ἰω. Καρδαμάτην διὰ τὰς μακροχρονίους καὶ ἀξιολόγους περὶ τοῦ θέματος ἐπιστημονικὰς του ἐργασίας.

Τὸ 11<sup>ον</sup>, βραβεῖον 18 χιλ. δραχ. Θεοδώρου Ἀρεταίου εἰς τὰς περὶ μιᾶς τῶν ἱαματικῶν πηγῶν μελέτας διεξεδίκησαν 3 πραγματεῖαι α') περὶ Αἰδηροῦ β') περὶ τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων τοῦ Σμοκόβου καὶ γ') περὶ Λουτρακίου, ἀλλ' οὐδεμίαν εὐρίσκει ἀξίαν βραβεύσεως ἢ Ἀκαδημία.

Τὸ 12<sup>ον</sup>, βραβεῖον 30 χιλ. δραχ. τοῦ Ἐμμ. Μπενάκη, « περὶ τῆς γεωγραφικῆς διανομῆς τῶν μεταλλοφόρων κοιτασμάτων τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς μεταλλευτικῆς αὐτῶν » ἐπεζήτησε μία μόνον πραγματεία, ἀλλ' οὐδὲ ταύτην κρίνει ἀξίαν τοῦ βραβείου ἢ Ἀκαδημία.

Τὸ 13<sup>ον</sup>, βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν καλυτέραν περὶ βελτιώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι χημικῶν βιομηχανιῶν μελέτην ἐπεζήτησαν 3 πραγματεῖαι, ἐξ ὧν ἢ Ἀκαδημία βραβεύει τὴν φέρουσαν τὸ ῥητὸν « ταῦτόν ἐστι νοεῖν τε καὶ εἶναι. » Αὕτη ἀναφέρεται εἰς δύο χημικὰς βιομηχανίας, ἧτοι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀζώτου προϊόντα καὶ τὴν ἠλεκτρόλυσιν τοῦ χλωραλκαλίου. Ὁ συγγραφεὺς ἀναπτύσσων συντόμως τὰς διαφόρους μεθόδους τῆς παραγωγῆς αὐτῶν διερευνᾷ τοὺς οικονομικοὺς ὅρους τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου, ὑπολογίζων τὸ ἀπαιτηθησόμενον κεφάλαιον εἰς 4.638.300 χρυσᾶς δραχ. Ὁρθότατα δὲ ὡς κύριον ὅρον τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὄλου ἔργου θεωρεῖ τὸν οικονομικὸν πορισμὸν τῆς ἠλεκτρικῆς

ἐνεργείας. Τὸ σκεπτικὸν τοῦ ὅλου ὑπολογισμοῦ γίνεται μετὰ πολλῆς ἐπιγνώσεως τῶν πραγμάτων, καλῶς δὲ προτείνει ὡς τόπον ἐγκαταστάσεώς του τὸν παρὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἐγγὺς τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς, πρὸς συνεργασίαν μετ' ἄλλων μεγάλων ἐργοστασίων καὶ πρὸς ἐνδεχομένην ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀμόνης τῆς Χώρας.

Τὸ 14<sup>ον</sup>, **βραβεῖον 30 χιλ. δραχ.** τοῦ Ἑμμ. Μπενάκη, εἰς τὴν καλυτέραν περὶ τῶν δασῶν τῆς Μακεδονίας μελέτην ἐπεζήτησε μία μόνη διατριβή, πλουσία μὲν εἰς στατιστικὰς περὶ τῆς διανομῆς τῶν δασικῶν εἰδῶν — πλὴν τῆς περιοχῆς τῶν Σερρῶν καὶ Καβάλλας — ἀλλὰ πενιχρὰ ἀπὸ πλουτολογικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως. Ἡ Ἀκαδημία πρὸς παραθάρουνσιν ἀπονέμει ἔπαινον καὶ δραχ. 10 χιλ.

#### Βραβεῖα Β' Τάξεως.

Τὰ βραβεῖα τῆς Β' Τάξεως ἐξαγγέλλονται τὰ πλεῖστα κατὰ Μάρτιον. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦδε ἡ Ἀκαδημία ἔκρινε τὰ ἐξῆς δύο:

1) Τὸ ἐξ **9 χιλ. δραχ. καλλιτεχνικὸν βραβεῖον Λαμπίκη**, ὅπερ ἐπεζήτησαν πίνακες δύο ζωγράφων, ὁ πρῶτος παριστάνων τὰ παλληκάρια τῆς Γραβιᾶς, καὶ ὁ δεύτερος τὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καραϊσκάκη μάχην, εἰς οὐδέτερον ἀπονέμει.

2) Τὸ ἐκ **10 χιλ. δραχ. Ἀκαδημαϊκὸν βραβεῖον** παρέχει εἰς τὰ Ἑπειρωτικὰ Χρονικά. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, συμπληρῶσαν πέντε τόμους, ἀποτελεῖ ἀπὸ τοῦδε σπουδαίαν πρὸς γνῶσιν τῆς προσφιλεστάτης χώρας συμβολήν, ὀφειλομένην εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῶν συντακτῶν καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τοὺς μόχθους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνος Βλάχου.

#### Τῶν βραβείων τῆς Γ' Τάξεως.

Τὸ 1<sup>ον</sup>, ἐξ **20 χιλ. δραχ. βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**, τὸ περὶ τῆς βιομηχανίας τῆς μετάξης, ἡ Ἀκαδημία διανέμει εἰς δύο.

Καὶ α') μὲν 14 χιλ. δραχ. χορηγεῖ εἰς τὴν κατὰ πολὺ ἐκτενεστέραν καὶ πληρεστέραν πραγματείαν τὴν φέρουσαν τὸ ῥητὸν «πλουτίζει, ἐνδύει καὶ

κοσμεῖ» ὡς ἐξετάζουσιν πάσας τὰς ἀπόψεις τῆς βιομηχανίας τῆς μετάξης καὶ ὑποδεικνύουσιν τὰ πρὸς ἐπέκτασιν αὐτῆς ἀναγκαῖα.

β') δὲ 6 χιλ. Δρχ. εἰς τὴν φέρουσιν τὸ ψευδώνυμον *Ma-Mou* καὶ ἐξετάζουσιν ἰδίως τὴν παραγωγὴν τῶν κονκουλίων. Τέλος ἡ Ἀκαδημία ἐπαινεῖ τὴν ἐπιγραφομένην *Bombyx mori* διὰ τὰς πολλὰς στατιστικάς.

Τὸ 2<sup>ον</sup>, βραβεῖον 20 χιλ. δρχ. τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ περὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων, ἐπεζήτησαν δύο πραγματεῖαι, μία ἰσχυροτάτη 24 σελίδων καὶ ἄλλη δεικνύουσα ἀντιλήψεις ὀρθὰς καὶ πρακτικὴν πείραν τῶν ζητημάτων, ἀλλὰ γραμμὴν μετὰ τινος σπουδῆς· οὕτω παρατρέχει τὰ οὐσιώδη ζητήματα π. χ. τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, τῶν δαπανῶν μεταφορᾶς, τὸ τῶν ποικίλων φόρων καὶ τελῶν φορτώσεως κλπ. Ὅθεν ἡ Ἀκαδημία ἐπαινεῖ μὲν τὸ ἔργον, χορηγεῖ δὲ 10.000 δρχ. πρὸς ἐνίσχυσιν.

Τὸ 3<sup>ον</sup>, ἔπαθλον τῆς κ. Ἀθηνᾶς καὶ Ὁθωνος Σταθάτου, τὸ «πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας» ἐπεζήτησε μία μόνον πραγματεία, ἀλλ' εὐτυχῶς καλή. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι κάτοχος τοῦ θέματος, ὑποδεικνύει δὲ πρόσφορα ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας μέτρα, κρατικά, διοικητικά καὶ νομοθετικά, καὶ ἰδίως τὴν ἴδρυσιν Ναυτικῆς Τραπεζῆς καὶ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἴνα δημοσιευθῇ ἡ μελέτη, πολλαχοῦ ἀπαιτοῦνται περισσότεροι λεπτομέρειαι, ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία ἀποβλέπουσα εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς πραγματείας, ἀπονέμει τὸ ἔπαθλον εἰς τὸν συγγραφέα.

Νέα καὶ ἐπαναλαμβανόμενα βραβεῖα διὰ τὰ ἔτη 1931-1933.

1<sup>ον</sup>. Βραβεῖον δρχ. 22.500 Τ. Κανδηλώρου διδόμενον εἰς Ἑλληνας τὸ γένος μύστας τῶν θεικῶν ἐπιστημῶν (ιατρικῶν, φυσικομαθηματικῶν, πολιτικῶν μηχανικῶν, μηχανουργῶν κλπ.), οἵτινες διέπρεψαν ὑπερόχως παρ' ἡμῶν ἢ ἐν τῇ ξένῃ καὶ συνέτειναν διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως καθόλου αὐτῶν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

Αἰτήσεις δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Μάρτιον 1932. Ἡ Ἀκαδημία δικαιο-

οὔται νὰ ἀπονεύμῃ τὸ βραβεῖον συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀγωνοθέτου τεθέντας ὅρους καὶ εἰς μὴ ὑποβαλόντας αἴτησιν.

2<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον δρχ. 20 χιλ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέξεως** εἰς τὰς καλλιτέρας κλινικὰς ἢ πειραματικὰς πρωτοτύπους ἐρεύνας ἐπὶ τῆς φυματιώσεως τὰς γενομένας ὑπὸ Ἑλληνοῦ ἐπιστήμονος κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη (1929-1930). Πραγματεῖται δεκταὶ μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβεῖον κατὰ Δεκέμβριον 1931.

3<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον δρχ. 30 χιλ. Ἐμμ. Μπενάκη** εἰς τὴν καλλιτέραν πρωτότυπον μελέτην ἐπὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τοῦ γλεύκουσ καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ παραγομένου οἴνου ἐκ τῶν ποικιλιῶν τῆς ἀμπέλου ὠρισμένης περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Πραγματεῖται δεκταὶ μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβεῖον κατὰ Δεκέμβριον 1931.

4<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον δρχ. 30 χιλ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέξεως** εἰς κοινότητα, συνεταιρισμὸν ἢ ἄτομον, ὅπερ ἀποδεδειγμένως κατέστησε προσοδοφόρα δι' ἐμβολιασμοῦ ἄγρια δένδρα ἐν Ἑλλάδι εἰς εὐρειᾶν κλίμακα. Αἰτήσεις καὶ προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν δεκταὶ μέχρι 31<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβεῖον κατὰ Δεκέμβριον 1931.

5<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον δρχ. 20 χιλ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέξεως** εἰς ἄτομον ἢ συνεταιρισμὸν, ὅστις ἤθελεν ἐγκαταστήσει τὸ τελειότερον καὶ παραγωγικώτερον πτηνοτροφεῖον ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν. Αἰτήσεις καὶ προτάσεις ἀρμοδίων ἀρχῶν μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβεῖον κατὰ Δεκέμβριον 1931.

6<sup>ον</sup>. **Ἐν ἢ πλείονα βραβεῖα 50 χιλ. δρχ. ἐν ὄλῳ Ἐμμ. Μπενάκη** εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἢ τὸ σωματεῖον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1930-1931 ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα, δι' εἰσφορῶν χρημάτων ἢ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς ἀναδάσωσιν ἢ καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἐπὶ τῶν ὄρεων, τῶν λόφων καὶ τῶν χειμάρρων κατὰ τὸ σύστημα τῶν τάφρων ἢ ἤθελε συντελέσει δι' ὀργανώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς σκοπιμωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ τῆς μειώσεως τῆς καταστροφῆς αὐτῶν ἐκ τῆς συλλογῆς καυσοξύλων καὶ τῆς ἀσκήσεως βοσκῆς. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις εἰς τὰ Γραφεῖα



τῆς Ἀκαδημίας δεκταὶ μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

7<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 45 χιλ. δραχ.** (**Ἐμμ. Μπενάκη**) μέλλον νὰ διανεμηθῇ εἰς ἰδρύματα καὶ διδασκάλους, οἵτινες λόγῳ καὶ ἔργῳ συντελοῦν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀναλφαβήτων, εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὰ γεωργικὰ ἢ ἄλλα πρακτικὰ ἔργα καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τῶν δένδρων. Προτάσεις ἐκ μέρους τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ λοιπῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν δεκταὶ μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

8<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 50 χιλ. δραχ.** (**Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**) διδόμενον εἰς ἱερεῖς, γεωπόνους, διδασκάλους, ἰατροὺς, γεωργοτεχνίτας, ἐταιρείας, συνεταιρισμοὺς καὶ ἄλλα ἐν γένει ἰδρύματα ἢ ἄτομα, τὰ ὅποια λόγῳ καὶ ἔργῳ συντελοῦν εἰς ἐπέκτασιν, βελτίωσιν καὶ ἐν γένει προαγωγὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ γεωργικῆς βιομηχανίας. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

9<sup>ον</sup>. **Τρία βραβεῖα ἐκ 5 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τοὺς παρατηρητὰς ἢ ἐρευνητὰς, οἵτινες διὰ συστηματικῶν παρατηρήσεων ἢ πειραμάτων ἢ ἄλλων ἐρευνῶν γενομένων ἐντὸς τοῦ 1931, προάγουσι τὰς γνώσεις περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας. Προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἢ αἰτήσεις τῶν ἐρευνητῶν δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

10<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 50 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὸν Δῆμον, τὴν Κοινότητα, τὸ Σωματεῖον, τὸν Ὀργανισμὸν ἢ ἄτομον, τὰ ὅποια κατὰ τὰ ἔτη 1930 καὶ 1931 ἐξετέλεσαν ἀποτελεσματικῶς τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα, δι' εἰσφορῶν χρημάτων ἢ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

11<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 30 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** περὶ τοῦ καταλληλοτέρου συστήματος καλλιέργειας καὶ τῆς καταλληλοτέρας διαθέσεως

τῶν διὰ τῶν ἐκτελουμένων ἀποστραγγίσεων ἐν Μακεδονία ἀποδοιμῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐκτάσεων. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

12<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλλιτέραν διατριβὴν περὶ τῆς γεωλογικῆς καὶ μεταλλευτικῆς μελέτης τῶν κοιτασμάτων χρωμίτου τῆς Θεσσαλίας ἢ Χαλκιδικῆς. Πραγματεῖαι δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

13<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. Ἑλενας Βενιζέλου** εἰς γεωργοὺς ἢ γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς, οἵτινες ἤθελον παραγάγει κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐπὶ ἐκτάσεως 5 τοῦλάχιστον στρεμμάτων ἱκανοποιητικὴν ποσότητα βάμβακος μακροῦτον ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Δεκεμβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

14<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 35 χιλ. δραχ. Θ. Ἀρεταίου** εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα λουτροπόλεως, ἣτις θὰ παρουσιάσῃ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1932 τὰς καλλιτέρας ἐγκαταστάσεις πρὸς θεραπείαν τῶν λουομένων καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἐξυγιαντικὰ ἔργα ἐν τῇ περιοχῇ τῆς λουτροπόλεως. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἀρμοδίων ἀρχῶν μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1932. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1932.

15<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 30 χιλ. δραχ. Ἐμμανουῆλ Μπενάκη** εἰς τὴν καλλιτέραν μελέτην μεταλλοφόρων κοιτασμάτων τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς γεωλογίας καὶ μεταλλευτικῆς αὐτῶν. Πραγματεῖαι δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1932. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1932.

16<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ βελτιώσεως ἢ δημιουργίας χημικῶν βιομηχανιῶν ἐν Ἑλλάδι. Μελέται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1932.

17<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ. Ἐμμανουῆλ Μπενάκη** εἰς τὴν καλ-

λιτέραν μελέτην ἐπὶ τῆς γεωγραφικῆς ἐξαπλώσεως τῶν δασικῶν εἰδῶν ἐν Ἠπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ καὶ τῆς οἰκονομικῆς σημασίας αὐτῶν. Μελέται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

*Βραβεῖα τῆς Β' Τάξεως Γραμμάτων καὶ καλῶν Τεχνῶν*

**Βραβεῖον 50 χιλ. Δρχ.** (Κ<sup>αs</sup> καὶ Κ<sup>οv</sup> Ἀριστόφορος) εἰς τὴν ἀρίστην γραμματικὴν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ σχετικῶν ὁδηγιῶν πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως διὰ τὸν διδάσκοντα καὶ ἑτέραν ἀντίστοιχον ταύτης ἄνευ ὁδηγιῶν κλ. διὰ τὸν διδασκόμενον. Πλείονας λεπτομερείας περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ περιεχομένου παρέχουν εἰς τὸν αἰτοῦντα τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας.

Ἔργα δεκτὰ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1932.

*Νέα προκηρυσσόμενα βραβεῖα τῆς Γ' Τάξεως*

*Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.*

1<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 20 χιλ. δρχ.** Ἐθνικῆς Τραπέξης περὶ τῆς παρατηρηθείσης ἐν Ἑλλάδι ὑψώσεως τοῦ τόκου καὶ τῶν προσφορωτέρων μέσων πρὸς ἐπίτευξιν ὑποβιβασμοῦ αὐτοῦ.

2<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 20 χιλ. δρχ.** Ἐθνικῆς Τραπέξης περὶ τῆς βιομηχανίας τῶν οἴνων ἐν Ἑλλάδι, εἰδικώτερον δὲ περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς οἰνοποιίας καὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτὴν βελτιώσεων.

3<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 9.450 δρχ.** Ἀθηνᾶς Σταθάτου περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀλιευτικῆς ναυτιλίας καὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτὴν βελτιώσεων.

4<sup>ον</sup>. **Βραβεῖον 10 χιλ. δρχ.** Ἐλενας Βενιζέλου Περὶ τῶν ἐπενεκτέων βελτιώσεων εἰς τὴν ἐξόρυξιν, τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν ἐμπορίαν τῆς Ναξίας σμύριδος.

Μελέται δεκταὶ διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰς τρία δακτυλογραφημένα

ἀντίγραφα μέχρι 1<sup>ης</sup> Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομή βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1931.

*Κυρίαί μου καὶ Κύριοι.*

Αἰσθάνομαι ὅτι σᾶς ἐκούρασα. Ἀλλὰ μετὰ τόσα βραβεῖα νομίζομεν ὅτι οἱ ἐργάται τοῦ καλοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν πλέον τὸ παράπονον, ὅτι δὲν εὐρίσκουν τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν. Καὶ σεῖς ὅλοι, Κύριοι, ἐπίσημοι καὶ μὴ, καὶ ἡμεῖς συνερχόμενοι ἀθροοὶ δις τοῦ ἔτους εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ταύτην αἴθουσαν τοῦ Σίνα ἕνα ἐπιδιώκομεν κοινὸν πόθον καὶ σκοπὸν, νὰ τιμήσωμεν τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ νὰ προτρέψωμεν εἰς ἄμιλλαν τοὺς νέους. «Ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσιν». Ἀληθῶς τί δύναται νὰ εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς πρεσβυτέρους πλέον χαροποῖόν παρὰ νὰ καμαρώσωμεν τὴν ἐρχομένην Ἑλληνικὴν γενεὰν σοφωτέραν, κοσμιωτέραν, ἀνδρειοτέραν ;

---

Οἱ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν παρευρισκόμενοι ἐκ τῶν ἀξιωθέντων τοῦ βραβείου προσέρχονται καὶ παραλαμβάνουν τοῦτο παρὰ τοῦ προέδρου.

---